



وزارت دادگستری آمریکا در بیانیه ای اعلام کرده است که چهار مامور امنیتی رژیم استبداد جمهوری نوقاجاری را متهم به تلاش در ربودن معصومه قمی کلا معرف به مسیح علینژاد و بردن او به ونزوئلا کرده است. [1] هر چند که در این بیانیه نامی از مسیح علینژاد برده نشده است، ولی علینژاد در توئیتر خود مدعی شده است که هدف ربودن او بوده است. [2]

هر چند که این داستانسازی مضحکانه و خنده آور است زیرا که رژیم روضه خوانان، نه توان چنین کاری را دارد و نه جراتش را، آنهم نه از کشورهای همسایه ایران همچون عراق و امارات، بلکه از آمریکا، ولی حقیقت تلخی را آشکارتر می سازد و آن وجود قشر ساده لوح و امام در ماه بین، در میان ما ایرانیان است که این دروغ و تعزیه آمریکایی ها که راستای

پروژه تکراری "رهبر تراشی" ساخته شده است را باور کرده و به دام نویی که برای ملت ایران پهن نموده اند، خواهند افتاد.

تکرار تاریخ

در سال ۲۰۰۲ پلیس ایرلند شمالی بدستور 'ام. آی. فایو' (معروف به ایبتلیجنس سرویس) یک ایرلندی به نام دنیس دونالدسون را بجرم جاسوسی و فعالیت بر علیه امنیت بریتانیا دستگیر کرد.

دونالدسون در میانه دهه ۶۰ ترسای و زمان نوجوانی به عضویت 'ارتش موقت جمهوریخواه ایرلند' (IRA) در آمده بود و در دهه ۷۰ بخاطر شرکت در جنگ مسلحانه 'ستوری استرند' (محل فقیرنشین بلفاست) بر علیه ایرلندی های هوادار ملکه الیزابت، لقب "قهرمان" را هم ویژه خود ساخت بود. او از دوستان و نزدیکان بای سنذر بود و در طی سال ها عضویت در 'ارتش موقت جمهوریخواه ایرلند' جزو افراد کلیدی آن سازمان بشمار می رفت و آنچنان مورد اعتماد جری ادامز قرار داشت که نه تنها او را مدیریت مجمع عمومی حزب شین فین (Féin Sinn) کرد، بلکه حتی از گزینش او بعنوان جانشین خود بر زبان آورده بود. باری، یک سال پس از آزادی او از زندان، در روز ۴ آوریل ۲۰۰۶ با شلیک گلوله ای در سر او کشته و کشنده اش هرگز پیدا نشد.

باری، سال ها بعد افشا شد که دونالدسون، جاسوس و مامور نفوذی ام. آی. فایو در ارتش موقت جمهوریخواه ایرلند بوده است و چند ماه پیش از زندانی شدن، جری ادامز و تنی چند از اعضای رهبری ارتش و حزب شین فین به وفاداری او شک کرده بودند. در نتیجه، اینتلجنس سرویس بخاطر هراس از آنکه مبدا مهره نفوذیشان که بیش از یک دهه بر روی او سرمایه گذاری کرده بود سوخته شود، برای فریب دادن جری ادامز، او را بجرم جاسوسی دستگیر کرده بود، تا بدینوسیله او را یک مبارز جا زده و بازیابد. ولی ادامز که بسیار زیرک تر از آنی بود که ام آی فایو می پنداشت و فریب آن نیرنگ را نخورد و در سال ۲۰۰۵ و پس از آزادی دونالدسون از زندان، رسماً اعلام نمود که او یک جاسوس کار کشته و مامور نفوذی ام. آی. فایو می باشد و زندان رفتنش نیز یک نیرنگ انگلیسی برای بازیابی مهره سوخته اشان بوده است.

اکنون همان شیوه را آمریکایی ها در بازیابی مسیح علینژاد که از مهره های صادراتی رژیم به برونمرزها و از مخالفان سرسخت فرهنگ و هویت ملی، ملی گرایی ایرانی، نهاد پادشاهی و هر آنچه که بوی ایرانی و ایرانیت می دهد می باشد و با تجزیه طلبان هم پیاله است را بکار بسته اند، تا نه تنها اعتبارش که بخاطر تلاش در غارت دارایی های بلوکه شده ملت ایران در آمریکا^{[[3]]} و دروغ پراکنی هایش از دست رفته اش را به او بازگردانند، بلکه با مطرح ساختنش در راستای پروژه تکراری رهبر تراشی یا چلبی سازی، از او بعنوان رهبر آینده ایران بهره وری نمایند. بویژه آنکه همانگونه که در طی دو مقاله^{[[4, 5]]} با ارائه شواهدی پیش بینی کرده بودم که تاریخ مصرف رژیم بسر آمده و به باور این نگارنده آمریکایی ها رژیم روضه خوانان را تا حداکثر دو سال دیگر به همان آسانی که در سال ۲۵۳۷ در ایران بقدرت رسانند^{[[6]]} را بزیر خواهند کشاند و رژیم جمهوری نویی را در راستای منافع و مصالح خود در منطقه بقدرت خواهند رسانند.

هشدار

کارنامه و پیشینه رژیم استبداد جمهوری در ایران نشان داده است که اگر کسی خطری برای موجودیت و بقایش ایجاد نماید رژیم دست به ترور او می زند، همانگونه که در گذشته دست به ترور افرادی همچون دکتر بختیار، ارتشبد اویسی و شهریار شفیق زده بود. نیز ربودن مخالفین خود، همیشه با همکاری دولت های همسایه انجام شده است بویژه ترکیه، عراق و امارات. در نتیجه، باور این تعزیه و سیرک تازه آمریکایی ها که چهار مامور امنیتی رژیم درصدد ربودن علینژاد بوده اند تا او را توسط یک قایق تندرو از نیویورک به ونزوئلا برده، آنهم با فاصله بیش از ۱۱۶۰ مایل دریایی (برابر با ۲۱۵۰ کیلومتر زمینی) تا مقصد و در زیر گوش نیروی دریایی و گارد ساحلی ایالات متحده که پرواز پرنده ها را هم رصد می کنند، نه تنها بیشتر به سناریوی فیلم های هالیوودی می ماند، بلکه به شعور و فهم و درک هر ایرانی توهین کرده اند زیرا که می پندارند

ایرانیان آن اندازه نادان و ساده لوح می باشند که این بیهوده گویی ها را باور می کنند.

باری، نه تنها بایستی تا روز سرنگونی رژیم شاهد اینگونه تئاترها و تعزیه های نو آمریکایی ها، از جمله تلاش در دوباره ربودن یا حتی ترور علینژاد و دادن مدال و فرمان و جایزه و غیره برای بزرگ نمودنش که در راستای "پروژه رهبر تراشی" به نمایش گذاشته می شود باشیم، بلکه شوربختانه، بخاطر ۱۳۰۰ و اندی سال "موالی گری"،^{[[7]]} که موجب شده است در کشورمان "در ازای هر آریوبرزنی، هزار چوپانِ ایرانفروش داشته باشیم"، بسیاری مبهوت این تعزیه بازی ها شده و به آمریکایی ها در بزرگنمایی او یاری خواهند رساند. البته بدون هیچ گمانی، آمریکایی ها در کنار علینژاد، مهره ها یا خمینی های دیگری که همچون او، مبتلا به بیماری خودشیفتگی و خودمحوری می باشند و مهمتر هیچ وابستگی احساسی و عشقی به ایران و یکپارچگی آن ندارند را برای ما از هم اکنون در آب نمک خوابانده اند تا با رسانه ای کردنشان در کوتاه ترین زمان ممکنه آن ها بعنوان رهبر در گلولی ملت ایران فرو نمایند؛ همانگونه که خمینی و اراذل و اوباش مذهبی را به آسانی بر سرشان سوار نمودند و حتی پس از ۴۳ سال هنوز متوهمانه می پندارند که حاصل انقلابشان بوده است.

بهرروی، شوربختانه بایستی اذعان داشت که در میان ما هنوز مردمان "امام در ماه بین" وجود دارد، بویژه در میان ایرانیان برونمرز که مبتلا به بیماری 'یبیلوفویا' (هراس از کتاب و مطالعه) می باشند. این عده بخاطر نیاندیشیدن، بیسوادی و ساده لوحی، موجب خواهند شد تا مسیر خیزش های آینده در ایران به بیراهه کشانده شده و ایران را از گندایی به گنداب دیگری فرو افکنند.

ای اهورامزدا، ایران را از دست نادانان و ایرانفروشان رها ساز!

روز ارد از ماه تیر سال ۳۷۵۹ بهدینی

۲۳ تیر ماه ۲۵۸۰ شاهنشاهی

۱۴ ژوئن ۲۰۲۱ ترسای

بازبردها [منابع] و فرامودها [توضیحات]:

1 – <https://www.justice.gov/opa/pr/iranian-intelligence-officials-indicted-kidnapping-conspiracy-charge>
s –

2 – <https://twitter.com/AlinejadMasih/status/1415115191084322816>

۳ - "معصومه قمی کلا (مسیح علینژاد) و غارت دارایی های ملت ایران"

۴ - "جو بایدن و پیشه کردن سیاست "هویج و چماق" در رویارویی با رژیم جمهوری استبداد اسلامی"

۵ - "آشناپنداری سیاسی: منشور آتلانتیک نو و آینده ایران"

۶ - "از توطئه تا انقلاب مهندسی شده: چرا و چگونه بریتانیا، آمریکا و اسرائیل نظام شاهنشاهی را سرنگون ساختند؟"

۷ - "رژیم نوقاجاری روضه خوانان، هوده ۱۳۷۲ سال "موالی گری" در ایران"



